

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Profesional Elite Taxi

Strona pozwana: Uber Systems Spain, S.L.

Pytania prejudycjalne

- 1) W zakresie, w jakim art. 2 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2006/123/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym wyklucza działalność przewozową z zakresu zastosowania tej dyrektywy, czy działalność pośrednictwa pomiędzy właścicielem pojazdu a osobami chcącymi przebyć trasę miejską prowadzona przez pozwaną w celach zarobkowych przy wykorzystaniu urządzeń informatycznych – interfejsu i oprogramowania („inteligentne telefony i platforma technologiczna” wedle sformułowania skarżącej), które umożliwiają skontaktowanie się tych osób, należy uznać jedynie za działalność przewozową, za elektroniczną usługę pośrednictwa, czy też za właściwą usługę społeczeństwa informacyjnego w rozumieniu art. 1 pkt 2 dyrektywy 98/34/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego?
- 2) Czy dla celów ustalenia charakteru prawnego tej działalności może ona zostać uznana w części za usługę społeczeństwa informacyjnego, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy elektroniczna usługa pośrednictwa powinna korzystać z zasady swobodnego świadczenia usług zagwarantowanego przez prawo Unii oraz, bardziej szczegółowo, przez art. 56 TFUE, dyrektywę 2006/123/WE i dyrektywę 2000/31/WE⁽³⁾?
- 3) Gdyby Trybunał uznał, że usługa świadczona przez UBER SYSTEMS SPAIN, S.L. nie stanowi usługi przewozowej, i że jest w związku z tym objęta hipotezami zawartymi w dyrektywie 2006/123, czy treść art. 15 ustawy w sprawie nieuczciwej konkurencji – dotyczącego naruszenia przepisów regulujących działalność konkurencyjną – jest sprzeczna z tą dyrektywą, a w szczególności z jej art. 9 dotyczącym swobody działalności gospodarczej i reżimów pozwoleń, gdy odsyła do ustaw lub przepisów wewnętrznych bez uwzględnienia okoliczności, że reżim uzyskiwania licencji, pozwoleń lub zatwierdzeń nie może być w żaden sposób restrykcyjny lub nieproporcjonalny w tym sensie, że nie może on stanowić nieracjonalnych przeszkód dla zasady swobody działalności.
- 4) Jeżeli zostanie stwierdzone, że dyrektywa 2000/31/WE ma zastosowanie do usług świadczonych przez UBER SYSTEMS SPAIN, S.L., czy ustanowione przez dane państwo członkowskie ograniczenia swobodnego świadczenia elektronicznych usług pośrednictwa wykonywanych z innego państwa członkowskiego polegające na obowiązku uzyskania pozwolenia lub licencji, lub na sądowym nakazie zaniechania świadczenia elektronicznych usług pośrednictwa w oparciu o krajowe przepisy z dziedziny nieuczciwej konkurencji stanowią zgodne z prawem środki będące odstępstwami od art. 3 ust. 2 dyrektywy 2000/31/WE, zgodnie z art. 3 ust. 4 tej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 376, s. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 204, s. 37.

⁽³⁾ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego; Dz.U. L 178, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 10 sierpnia 2015 r. – GROFA GmbH/Hauptzollamt Hannover

(Sprawa C-435/15)

(2015/C 363/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GROFA GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hannover

Pytania prejudycjalne

1) a) Czy rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1249/2011 z dnia 29 listopada 2011 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej⁽¹⁾ znajduje odpowiednio zastosowanie w odniesieniu do towarów będących przedmiotem postępowania głównego (GoPro HERO3 „Black Edition”, „Black Edition Surf” i „Black Edition Motorsport”)?

b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie:

Czy rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1249/2011 jest ważne?

2) Jeśli na pytanie prejudycjalne 1a) lub 1b) zostanie udzielona odpowiedź przecząca:

a) Czy rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 876/2014 z dnia 08 sierpnia 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej⁽²⁾ znajduje zastosowanie do towarów będących przedmiotem postępowania głównego?

b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie:

Czy rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 876/2014 jest ważne?

3) Jeśli na pytanie prejudycjalne 1a) lub 1b) zostanie udzielona odpowiedź przecząca:

Czy wykładni not wyjaśniających Komisji do podpozycji 8525 8030 i podpozycji 8525 8091 i 8525 8099 CN⁽³⁾ należy dokonywać w taki sposób, że z nagraniem „co najmniej 30 minut pojedynczej sekwencji wideo” mamy do czynienia także wówczas, gdy sekwencja wideo rejestrowana jest w oddzielnych plikach trwających każdorazowo nie więcej niż 30 minut, jeżeli osoba oglądająca przy odtwarzaniu nagrania nie może dostrzec przełączania pomiędzy poszczególnymi plikami?

4) Jeśli na pytanie prejudycjalne 1a) lub 1b) zostanie udzielona odpowiedź przecząca, a na pytania prejudycjalne 2a), 2b) i 3 zostanie udzielona odpowiedź twierdząca:

Czy zaklasyfikowaniu rejestrujących kamer wideo, nadających się do zapisywania sygnałów z zewnętrznych źródeł do podpozycji 8525 8099 CN stoi na przeszkodzie to, że nie mogą one odtwarzać tych sygnałów za pomocą zewnętrznego odbiornika telewizyjnego lub zewnętrznego monitora?

⁽¹⁾ Dz.U. L 319, s. 39.

⁽²⁾ Dz.U. L 240, s. 12.

⁽³⁾ Dz. U. 2015, C 76, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel (Belgia) w dniu 19 sierpnia 2015 r. – Belgische Staat/Wereldhave Belgium Comm.VA i in.

(Sprawa C-448/15)

(2015/C 363/29)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel.